

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

1981

ΕΤΟΣ Β'

Αριθμός φύλλου 19

ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΘΗΚΕ

ΨΗΝΑ

ΤΟΠΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΕΤΟΤΗΤΗΣ

Θ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Άγγ. Σικελιανού 5

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 32.524

ΜΙΑ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΣΤΟΥΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

'Αντί χαιρετισμού

Τού κ. ΔΗΜΗΤΡ. Κ. ΒΑΚΑΛΗ

Ο δάσκαλος δεν είναι μια μισθωμένη μηχανή, ούτε ένας κάποιος μισθοφόρος. Είναι ένας πνευματικός ηγέτης. Είναι μια προσωπικότητα με ήθος και χαρακτήρα και υπευθυνότητα. Και είχαμε επίγνωση της ευθύνης μας και της αποστολής μας όταν δώσαμε υπόσχεση ιερή, όρκο βαρύ και μεγάλο, πώς θ' αγωνιστούμε να τη φέρουμε σε πέρας. Είμαστε αποστολόχοι του έθνους και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνούμε ούτε στιγμή. Και η έντολή του, όπως τη δίνει το Σύνταγμα, εκφράζει την ψυχή και το φρόνημα του τόπου μας και του λαού μας, καθρεφτίζει την πίστη των πατέρων μας στην ευλογημένη και τις θυσίες των προγόνων, που πάλαι ποτέ και έδωσαν το αίμα των και τη ζωή των για μια πατρίδα ελεύθερη, λουσμένη στο φως του Σταυρού, όπως το όραματίστηκε ο Ρήγας ο Βελεστινλής, για μια ελευθερία που ακτινοβολεί στο φως των ουρανών, όπως το τραγούδησε ο Σολωμός, έρμηνεύοντας με τη λύρα του τους πόθους και τα όνειρα, τα ιδανικά και τα αισθήματα εκείνων που έπεσαν αγωνιζόμενοι στις ντάπικες και τα μετερίζια των εθνικών αγώνων και εκείνων που έλαμπαν—άσπρα φωτεινά—στις επάλξεις των πνευματικών αγώνων.

Όσοι λοιπόν ελεύθεροι, ελεύθερα επιδιώξαμε την εθνική αυτή έντολή και αναλάβουμε το βαρύ έργο να διακονήσουμε την παιδεία και την εκπαίδευση των παιδιών του ελληνικού λαού, πρέπει να φανούμε άξιοι της τιμής και της ευθύνης και των προσδοκιών του έθνους. Πρέπει να αγωνιστούμε με όλη μας τη δύναμη, με όλη μας την ψυχή, με όλη μας την καρδιά με όλη μας τη διάνοια, με αποστολικό φρόνημα και εθελοντική διάθεση μέσα και έξω από το σχολείο, για να φέρουμε την αποστολή μας σε αίσιο πέρας. Γιατί το έργο μας στην περίοδο αυτή της πνευματικής συγχύσεως και της σκληρής και άδυσωπτης πάλης των ιδεών, δεν είναι καθόλου εύκολο.

Φυσικά, ο πρώτος και κύριος τομέας της παιδευτικής μας δράσεως και ακτινοβολίας βρίσκεται στη μορφωτική κοινότητα του σχολείου. Μέσα στο σχολείο με την προσφορά των μορφωτικών αγαθών, την καλλιέργεια των δεξιοτήτων και την όλη σχολική ζωή, θα βοηθήσουμε τα

ελληνόπουλα να γίνουν ολοκληρωμένοι άνθρωποι και να αποκτήσουν τα εφόδια που θα τα αναδείξουν νικητές στη ζωή. Πρέπει να τα βοηθήσουμε να γίνουν άνθρωποι με χαρακτήρα, άνθρωποι της αρετής, άνθρωποι με ψυχή χρηστική και φρόνημα ελληνικό «Ελληνες» με την πιο βαθιά και υψηλή σημασία του όρου, όπως το θέλουν και το ποθούν και το προβάλλουν ως πρότυπο και ιδανικό της οικουμενικής παιδείας, πνευματικά αναισθητά όπως ο JAEGER ο HOLZNER και πλείστοι άλλοι ξένοι κορυφαίοι του πνεύματος, παλαιότεροι και σύγχρονοι.

Αλλ' η αποστολή μας δεν εξαντλείται, δεν πρέπει να εξαντλείται στους τέσσερις τοίχους του σχολείου και στα στενά περιθώρια μιας άψυχης και στείρας διδασκαλίας. Το παιδευτικό και εκπαιδευτικό μας έργο έχει ευρύτερους ορίζοντες για μια απεριόριστη εθελοντική προσφορά, αγκαλιάζει ολόκληρη την κοινωνική ζωή και είναι έργο ολοκληρωμένο της ζωής ενός πνευματικού ανθρώπου του οποίου εικόνα και σύμβολο είναι η λυχνία που φέγγει «επί του λυχνοστάτου» και η λαμπάδα που καίγεται και λυώνει για να ακτινοβολεί φως, με μόνο αντίδοτο την χαρά πώς φωτίζει.

Και το φως του δασκάλου, που πρέπει να είναι «υπογραμμός βίου» και ζωντανό πρότυπο της αρετής, σαν σπιθαμή του αληθινού «φωτός», το περιμένουν με λαχτάρα μικροί και μεγάλοι, νέοι και ώριμοι, τα παιδιά του σχολείου μας, αλλά και όλοι οι άλλοι κοινωνικοί παράγοντες που βλέπουν στο πρόσωπό του έναν πολύτιμο και αναντικατάστατο συνεργάτη.

Ανάμεσα σ' αυτούς μια ξεχωριστή θέση κατέχει η κοινοτική αρχή κάθε τόπου, με την οποία χρειάζεται στενή συνεργασία και προπαγάνδα ο παπάς της ενορίας μας. Φορέας και απόστολος της Χριστιανικής Διδαχής, λύχνος της Ορθοδοξίας, σύμβολο μιας μεγάλης και βιβαίας εθνικής παραδόσεως ο ιερέας, είναι ο ηγέτης της ενοριακής μικροκοινωνίας της οποίας τα παιδιά μορφώνουν το σχολείο μας, και γι' αυτό πρέπει να δείχνουμε στο πρόσωπό του και την αποστολή του μια ξεχωριστή τιμή, να επιδιώκουμε μια στε-

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 3η ΣΕΛ.

τα
σχολία
μας

ΝΑ ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΥΜΕ;

Δεμένοι και λόγω καταγωγής, με τη γη τους, αισθάνονται ευτυχείς όσοι υπηρετούν την ιδιαίτερη πατρίδα τους, μάς δήλωσαν παράγοντες. Πρέπει να τους πιστέψουμε.

Γεννημένοι, λένε, στα ίδια άξενα βουνά της περιοχής μας, ζυμωμένοι με την ίδια αγάπη για τα βράχια του ιερού - ήρωικού αυτού τόπου και έχοντας προσωπική εμπειρία των ιδιαίτερων συνθηκών του χώρου, πιστεύουν πως γνωρίζουν από πολύ κοντά τις δυσκολίες και τα προβλήματα που απασχολούν τους περισσότερους—και ολόκληρη την περιοχή—και αντιλαμβάνονται την ευθύνη που έχουν επωμιστεί.

Είναι αισιόδοξοι, γιατί πιστεύουν στο ότι αγωνίζονται (συνεχιστές άλλων) με ακένωτη δύναμη που κλείνει η ψυχή τους.

Πόσο χαιρόμαστε όταν συναντούμε τέτοιους ανθρώπους, που ενσυνείδητα αγωνίζονται να προσφέρουν ό,τι τους είναι δυνατό στον τόπο!

ΚΛΟΠΕΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

Παίρνοντας αφορμή απ' την πρόσφατη κλοπή εικόνων μεγάλης αξίας απ' τον ιστορικό ναό των Ταξιαρχών της Κωνσταντινής, επιθυμούμε να επισημάνουμε δύο πράγματα:

Πρώτο, ότι γνωρίζουμε πως τέτοιες εικόνες (κι όχι μόνο εικόνες αλλά και σταυροί, τέμπλα, αφιερώματα) υπάρχουν και στολίζουν κι άλλες εκκλη-

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 4η ΣΕΛ

ΟΙ ΕΥΧΕΣ ΜΑΣ

Ευχόμαστε στους συνεργάτες μας, συνδρομητές, αναγνώστες και όλους τους συμπατριώτες χαρούμενες γιορτές κι ευτυχισμένο να ναι τον νέο έτος 1982

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 3η ΣΕΛ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ Τ' ΑΓΙΟ-ΚΟΣΜΑ ΤΗΣ ΨΗΝΑΣ

Τού κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΟΥΣΕΛΙΜΗ

Αν και τους αγίους μας τους νόθεψαν και τους ψεύτηναν οι κληρικοί με άγυρτα θαύματα και τραγελαφικές ιστορίες, σά την δακρυροούσα εικόνα της μονής του Γερομεριού, που την άγυρτα αυτή, την ψευτιά, επισημοποίησαν κιόλας με τη σύνταξη λειτουργικής ακολουθίας με δοξαστικά τροπάρια, απολυτίκια και κοντάκια, όπως είπαμε, νομίζοντας πως έτσι, με απάτες και ψευτιές θα κρατήσουν τους χριστιανούς θεοσεβαστούς και θρησκούς, γράφω κατά πως ο ίδιος είδα κι άκουσα για το σταυρό τ' αγίου - Κοσμά της Ψήνας, κι ο καθένας ως κρατήσει από τα γραφόμενα ό,τι νομίζει ορθό κι ως αποβάλει το παράλογο κι απατηλό.

«1776. διάβηκε ο διδάσκαλος Κοσμάς», σημειώνει σε εξώφυλλο παλιού Ευαγγελίου της Γκρίκας, «τό Λιθάρι τ' αγίο - Κοσμά» ονομάζεται ένα μεγάλο κίονι καταμεσής του χωριού Φροσύνη, «κυπαρίσι του Πάτερ - Κοσμά» φωνάζεται μεγάλο κυπαρίσι στο Προδρόμι, «ο Φτελιάς τ' αγίο - Κοσμά» στο Πόποβο κι άραδα οι τοποθεσίες όπου σταμάτησε και διδάξε ο εύλογος εκείνος άνθρωπος, φέρουν τ' όνομά του. Οικογένεια στο Γκρίμποβο των Κουρέντων κατείχε ως το 1943 που κήκε το χωριό από τους Γερμανούς τη λεριασμένη ρούτα (υποκάμισο) του Πάτερ - Κοσμά που έβγαλε και φόρεσε καινούργια.

Όμορφα εικονοστάσια σαν εκκλησούλες, αφιερωμένα σ' αυτόν, χτισμένα στη θέση που δίδαξε είδα στην Αετόπετρα, στην Ψήνα, στην Αρτοπούλα. Στο Μεσοπόταμο δε του Φαναριού, στη ρίζα του ιερού λόφου του Νεκρομαντείου είναι χτισμένη από τουρκοκρατίας και εκκλησιά στην οποία μαζεύονται πολλά χωριά και πανηγυρίζουν στη γιορτή του (24 Αυγούστου).

Αν και όλα τα χωριά που πέρασε έχουν από ένα ένθυμιο του περασμάτος του, ή Ψήνα κατέχει και ένα παραπάνω, μικρό σιδερένιο σταυρό μπηγμένο σε κλωνάρι μεγάλου πριναριού στο μεσοχώρι.

Γιατί ο σταυρός μπήχτηκε στα κλωνάρια κι όχι στο κορμί του δέντρου και πως το κλαρί δε χουντραίνει; Η πα-

ράδοση λέει τούτα:

— Όντας πέρασ' ο πάτερ - Κοσμάς από το χωριό μας σταμάτ'σε στο πουνάρι κι έβγαλε λόγο. Έβγαλε και το σταυρό στο πουνάρι. Τόν έβαλε στα κλωνάρια να μή τον γλέπν οι τούρκοι και τόν πετάξ'ν. Τό πουνάρι από τότες ούτε μεγαλών', ούτε γεράζ'. Μνήσκει στον τόπο. Όπως δίδασκε βήκαν τα παιδιά του Μπίλιου στα παραθύρια του σπιτιού τ'—σπίτι παλάτι με δυο πατώματα—και τόν περγέλαγαν. Ένας από έναν απ' αυτό το σπιτ' όλοι ξεποριάσ'καν. Δεν έμεινε ψυχή και τό σπιτ' έγινε ρημαδιό.

Από παρακολούθηση της ζωής των δέντρων παρατηρήθηκε πως το πουνάρι μέχρι ορισμένης ηλικίας αναπτύσσεται και μεγαλώνει κι έπειτα σταματάει. Μήπως ένα τέτοιο πράμα συμβαίνει κι εδώ κι ο σταυρός τοποθετήθηκε μετέπειτα όπως τα δάκρυα στην εικόνα του Γερομεριού, από κανένα θρησκόληπτο για να ριζώσει βαθύτερα ο πρὸς τὸν ἅγιο σεβασμός; Όλα γίνονται. Είτε έβγαλε το σταυρό άτος του ο άγιος είτε άλλος, ένα είναι πιστευτό, πως ο πάτερ - Κοσμάς είχε κάτι θείο, τό ξεχωριστό που γοήτευε και σαγήνευε τους άκροατές. Η Ελλάδα, ή Ήπειρος ξεχωριστά, χρωστάει πολλά σ' αυτόν. Δεν ξερομε χωρίς τό κήρυγμα του ποιός θάηταν σήμερα ο εθνικοθρησκευτικός χαρακτήρας της πατρίδας μας.

Στη ρίζα του πριναριού στέκεται σήμερα κομψό πέτρινο εικονοστάσι με την εικόνα του αγίου μέσα κι έξω στην οποία καίεται άκοίμητη καντήλα. Στο ισοπέδωμένο δε πεζουλοδεμένο γύρω χώρο μαζεύονται οι χωριανοί και κάνουν τό πανηγύρι τους, σπιτιάτες και στανίτες.

Στη θέση του εικονοστασίου, όπως έμαθα, ανεγέρθηκε ύψαιός ομώνυμος ναός.

Σημείωση: Κατά τη μετάβασή μου (11 Αυγ. 1966) στην Ψήνα ανέβηκα στο πουνάρι. Μέσα στην πήχτρα κλωνίων και φυλλωμάτων είδα τό σταυρό. Είναι ως 15 πόντους, κομψός, μονοκόματος, μπηγμένος σε κλωνάρι χοντρό ίσα με τό μπράτσο ανθρώπου.

ΣΠ. ΜΟΥΣΕΛΙΜΗΣ

ΨΗΝΑ: ΤΟΠΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΤΙΑΣ

Οι συνεργάτες μας, που με άρθρα, σημειώματα, ανταποκρίσεις, ποιήματα κ.ά. γέμισαν τις σελίδες μας κατά τη διάρκεια των ετών 1980 και '81, είναι:

Μιχ. Σπ. Αγγέλης, Έλπιδα Αποστόλου, Λευτέρης Αποστόλου, Χρυσ. Αργυρός, Πάνος Αρύβας, Φώτης Αύγερινός, Δημ. Βακάλης, Έλενη Βόβολη, Β. Βόβολης, Δημ. Γιώγος, Γιάννης Γιώγος, Παύλος Γκαλντέμης, Πέτρος Γρίμνιας, Δημ. Β. Δήμου, Εύ. Ζιάκκας, Γιάννης Δ. Ζωγάκης, Κώστας Καβάφης, Π. Καλαμιώτης, Ε. Κατσάνος, Κων. Κα-

τσάνος, Κ. Κρυστάλλης, Παν. Κωλέττης, Τάσος Κωλέττης, Λάμπρος Μάλαμας, Φιλ. Μαντζούκας, Δημ. Άν. Μητσόπουλος, Γιάννης Ν. Μητσόπουλος, Γιάννης Χρ. Μητσόπουλος, Κων. Μητσόπουλος, Χρ. Μητσόπουλος, Σπ. Μουσελίκης, Βαγγ. Μπέλλος, Ναπ. Μπέλλος, Παν. Μπέτσης, Άνδρέας Νικολάου, Διον. Νικολάου, Σπ. Νικολάου, Ν. Νικόλας, Κώστας Ντούλας, Άν. Παπαγιάννης, Μιχ. Παπαγιάννου, Ν. Ι. Παπανικολάου, Γ. Παπαπαύλου, Έλενθ. Παππάς, Θόδωρος Κ. Παππάς, Γ. Πέτρου, Τένης Πούλος, Στ. Σιμωνόπουλος, Κων. Σιώμος, Χρ. Άλ. Σιώμος, Στέλιος Σπεράντσας, Χρ. Τσέρης, Κώστας Φωτικός, Γ. Χατζής, Χρ. Χρηστοβασιλίδης, Ειρήνη Χρυσάφη — Παπατόλη, Ε. Νάσ. Ψηνιώτης και Βαγγέλης Ψηνιώτης.

ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΜΑΣ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 1η ΣΕΛ. σίες των χωριών μας και, δεύτερο, ότι διατρέχουν τον ίδιο κίνδυνο κι αυτές, τον κίνδυνο της κλοπής δηλαδή, παρά την πράγματι φιλότιμη προσπάθεια διασφάλισής τους που δείχνουν οι ιερείς, επίτροποι, κάτοικοι.

Και τώρα ένα απλό ερώτημα: Πώς οι εκκλησιαστικές αρχές του τόπου σκέφτονται να έρθουν άρωγοί στην προσπάθεια του θρησκευόμενου λαού για την εξάλειψη ή, έστω, περιορισμό των λόγων ανησυχίας του;

ΧΡΗΜΑΤΑ ΧΑΜΕΝΑ;

Η πίστωση των δύο εκατομμυρίων (2.000.000) δραχμών, που δόθηκε τώρα τελευταία για το δρόμο Πολυλόφου προς Λυκοστάνη, δε νομίζουν οι αρμόδιοι πως θα χαρμιστεί; Δε θα εξανεμιστούν δύο εκατομμύρια δραχμές με το να δοθούν για νέες διανοίξεις, όταν ο παλιός, ο υπάρχων δρόμος έχει τα χάλια του και θέλει διαπλάτυνσεις, εκβραχισμούς πιθάνων, βελτιώσεις, ρείθρα κ.ά.; Νομίζουμε — κι αυτό είναι και γνώμη πολλών άλλων — πως τα χρήματα αυτά πρέπει να χρησιμοποιηθούν για τη βελτίωση της βατότητας του δρόμου που υπάρχει και όταν στο μέλλον εξασφαλιστούν άλλες πιστώσεις, τότε...

ΕΚΤΑΚΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Η δαπάνη και ο πολύς κόπος δεν μας απέτρεψαν απ' το να δώσουμε (με την έκδοση και δεύτερο φύλλο μέσα στον ίδιο μήνα) στη δημοσιότητα εργασίες συμπατριωτών, νέα κ.λ.π., για την, όσο μάς είναι δυνατόν, πληρέστερη ενημέρωση των συμπατριωτών μας.

Ελπίζουμε πως θα εκτιμηθεί αυτή μας η ενέργεια.

ΟΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΣΑΣ

Όσοι απ' τους συμπατριώτες μας (συνδρομητές και μη συνδρομητές), για να ευρύνουν τον κύκλο των εργασιών τους επιθυμούν να διαφημιστούν μέσα απ' τις στήλες της εφημερίδας, μπορούν να μας στείλουν, ό,τι θέλουν.

Σχετικά, μάλιστα, δηλώνουμε ότι οι πρώτες 2—3 ή 4 καταχωρίσεις διαφημίσεων θα 'ναι ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ.

Συνεργάτες ήταν κι άλλοι, άγνωστοι. Αυτοί μας έκαναν γνωστά νέα, τα οποία ιδιαίτερα ενδιέφεραν και ενδιαφέρουν τους ίδιους και άλλους συμπατριώτες.

Οι άγνωστοι αυτοί συνεργάτες μας έδωσαν πληροφορίες για γάμους, βαπτίσεις, αρραβώνες, θανάτους κλπ, για προαγωγές, μεταθέσεις, άποσπασεις, επιτυχίες κλπ, ή για δραστηριότητες Άδελφοτήτων, Συλλόγων, Κοινοτήτων (πιστώσεις, έργα, εκδηλώσεις, προβλήματα).

Η τακτική αυτή, το να κάνουμε ευρύτερα γνωστές τις επιτυχίες, τις δραστηριότητες, τα προβλήματα και άλλα, έμεις θα τη συνεχίσουμε. Άς μη διστάζουν, λοιπόν, οι ενδιαφερόμενοι να κάνουν αυτά γνωστά στους άλλους. Η εφημερίδα είναι στη διάθεσή τους και μέσα από τον περιορισμένο, βέβαια, χώρο της, θα κάνει ό,τι της είναι δυνατό.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ

Στις 6 Δεκεμβρίου 1981 πραγματοποιήθηκε γενική συνέλευση των μελών του 'Εκπολιτιστικού — 'Εξωραϊστικού Συλλόγου 'Αγ. Αναστασίας ή «Ολύμπια» με θέματα ημερήσιας διατάξεως: 'Απολογισμός, 'Απερχόμενου Δ'ικού Συμβουλίου και 'Εκλογή νέου Δ.Σ. 'Εκλέχθηκαν οι:

- 1) 'Ελευθέριος Ν. Παππάς, Πρόεδρος.
- 2) Δημ. Νικ. Χαράλαμπος, Αντιπρόεδρος.
- 3) Δημ. Θεοφ. Πασχάλης, Γραμματέας.
- 4) Χριστόφορος Δόσης, Ταμίας.
- 5) Ναπολέων Λώτας, Τακτικό μέλος.

Οι Βασίλειος Εύαγ. Άνδρέου, Γεώργιος Βασ. Πασχάλης εξελέγησαν αναπληρωματικά μέλη.

Ε.Κ.

ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ

Ο 'Εκπολιτιστικός — 'Εξωραϊστικός Σύλλογος 'Αγίας Αναστασίας 'Ιωαννίνων «Η ΟΛΥΜΠΙΑ», κυκλοφόρησε ωραία άτζέντα και εξίσου ωραίο ημερολόγιο τοίχου.

Το ημερολόγιο κοσμείται με φωτογραφία της εκκλησίας και σχολείου της Κοινότητας.

Και τα δύο μαζί διατίθενται στην τιμή των 150 δραχμών.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Για να συμβάλουν στην άπρόσκοπτη έκδοση και, όσο το δυνατό, άρτιότερη εμφάνιση της εφημερίδας, μάς βοήθησαν το έτος που έληξε (1981) (πέρα απ' την καθορισμένη) με αυξημένη συνδρομή: η κυρία Έλπιδα Αποστόλου (χιλίες δραχμές), και οι κύριοι Φιλ. Μαντζούκας (δύο χιλιάδες), Τάσος Κωλέττης και Χρ. Σιώμος (χιλίες πεντακόσιες ο καθένας), Φώτιος Αύγερινός (χιλίες διακόσιες), Ι. Βάσσης, Ηλ. Βόβολης, Θ. Βόβολης, Κ. Βόβολης, Βασ. Εύθυμιου, Χριστόφ. Εύθυμιου, Κων. Κωλέττης, Ι. Ν. Μητσόπουλος, Κ. Μίχος, Κ. Θ. Σιώμος, Άντ. Χαράλαμπος και Χρ. Χατζής (χιλίες δρχ. ο καθένας).

● Τους ευχαριστούμε θερμά.

ΤΑ ΚΛΟΠΗΜΑΙΑ ΚΩΣΤΑΝΙΑΝΗΣ

Διαμένοντες στην 'Αθήνα απόδημοι απ' την Κωστανιανή, αναγνώρισαν τα κλοπιμαία απ' την εκκλησία των Ταξιαρχών της Κοινότητάς τους.

Αυτά θα επιστραφούν στο 'Εκκλησιαστικό Συμβούλιο ύστερα από μία όριση διαδίκασια και μετά από απόφαση του Εισαγγελέα Πρωτοδικών 'Ιωαννίνων.

Σήμερα φυλάσσονται στο Βυζαντινό Μουσείο 'Αθηνών.

ΟΙ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ελεύθεροι μπορούν να κάνουν Χριστούγεννα και Πάσχα στην Ελλάδα οι Έλληνες κάτοικοι του εξωτερικού, ανεξάρτητα από τυχόν έκκρεμεις στρατολογικές τους υποθέσεις.

Αυτό προβλέπει απόφαση που υπογράφηκε απ' τον ύφυπουργό Έθν. Άμυνας και παρέχει στους ανυπότακτους Έλληνες του Εξωτερικού τη δυνατότητα να επισκεφτούν την πατρίδα τους στο διάστημα από 15 Δεκεμβρίου 1981 ως 30 'Απριλίου 1982, άπαλλοι από κάθε έλεγχο στρατολογικής τους καταστάσεως.

Η ΠΙΤΑ ΤΗΣ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ

Η Πανεπιστημιακή Συνομοσπονδία Ελλάδας θα κόψει την πίτα του 1982 στις 24 'Ιανουαρίου στο κίνηματοθέατρο της 'Αθήνας «ΟΡΦΕΑΣ», Σταδίου 44, ώρα 9 π.μ.

Προσκληθήκαν να παραστούν ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο Πρωθυπουργός, ύπουργοί και άλλοι επίσημοι, καθώς και το ήπειρωτικό στοιχείο της πρωτεύουσας.

Εισιτήρια διατίθενται στα γραφεία της Συνομοσπονδίας.

ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Ύστερα από πρόσκληση του 'Εμπορικού 'Επιμελητηρίου, πήγε για 4ήμερη επίσκεψη στην 'Αλβανία αντιπροσωπεία του 'Εμπ. 'Επιμελητηρίου Ηπείρου. Η αντιπροσωπεία, που αποτελούνταν απ' τους κυρίους Ι. Δούμα, Γρ. Βακάλη, Γ. Σίκα κ.ά., είχε επαφή με εκπαιδευτικούς, δημοτικούς 'Εταρείων της 'Αλβανίας για την ανάπτυξη των ανταλλαγών μεταξύ 'Ηπειρωτών και της γειτονικής χώρας.

Η μετάβαση έγινε οδικά μέσω της Κακαβιάς.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

έγινε και μελέτη του έργου Φούσκαρης. Έπειτα τι έγινε; Μήπως σκεπτικές δυνάμεις δρουν και αντιδρούν από μικροσυμφέροντα ή μικροεγωισμούς; Γιατί πολλές φήμες κυκλοφορούν. Νομίζω πως όλα πρέπει να παραμερισθούν για το γενικό καλό όλων.

Και για να μη κάνω κατάχρηση του περιορισμένου χώρου της εφημερίδας, έρχομαι στις συγκεκριμένες προτάσεις μου για το διάλογο.

1. Είμαι απόλυτα σύμφωνος με τη γνώμη του πρόεδρου της 'Αδελφότητας Ν. Παπανικολάου. Να γίνει έλεγχος του υπάρχοντος δικτύου υδρεύσεως, διότι διαπιστώθηκε ότι υπάρχουν όποσδήποτε διαρροές και προτείνω όπως αυτός ο έλεγχος γίνει, έφ' όσον δεν υπάρχει άλλος τρόπος, από λεπτά της 'Αδελφότητας και του Συλλόγου 'Ιωαννίνων. Να γίνει δε από ανθρώπους χωριανούς και για να μη ξεδεφτούν πολλά λεπτά και να ενδιαφερθούν οι ίδιοι για σωστή δουλειά, με την επίβλεψη του Κοιν. Συμβουλίου. Ο έλεγχος να γίνει μόνο στις περιοχές.

Άν δε μπορεί η 'Αδελφότητα με το Σύλλογο να τον κάνει ή Κοινότητα και ν' αυξηθεί η τήν εισφορά για την υδρεύση.

2. Επίσης η λύση Φούσκαρης είναι η πιο ένδεδειγμένη αυτή τη στιγμή και να κινηθεί η διαδικασία για κρατική επικυρήνηση χωρίς αναβολή.

Εγώ προσθέτω πως στο νερό της Φούσκαρης μπορεί (με ελάχιστο έξοδα με μία μικρή σωλήνα) να έρθει το δρόμο, δρόμο και να προστεθεί και το νερό της Κολαπόδης, οπότε διπλασιάζουμε το νερό της Φούσκαρης και, στη συνέχεια, του υδραγωγείου.

3. Εφ' όσον ανεβαστεί το νερό της Φούσκαρης, να σκεπασθεί και η δεξαμενή ποτίσματος, οπότε τετραπλασιάζεται η χωρητικότητα και θα έχουμε απόθεμα νερού.

4. Στην 'Αδελφότητα και στο Σύλλογο υπηρέτησαν και υπηρετούν φιλότιμοι και ακούραστοι άνθρωποι, που τους άξιζουν συγχαρητήρια και πρόσφεραν άρκετη βοήθεια στο χωριό με τα λεπτά που έδωσαν για τα γνωστά έργα. Έχουν, όμως, μερικά λεπτά στα χέρια τους και άλλα μπορούν να μαζέψουν. Πιθανόν να έχουν προγραμματίσει που θα τα βάλουν τα λεπτά, που πράγματι πρέπει να ξεδεδυνται για έργα.

Εγώ γράφω τη γνώμη μου και ό,τι απ' αυτά βρούν σωστό άς το κάνουν.

α) Έλεγχος, όπως είπαμε, των παροχών υδρεύσεως.

β) Τσιμεντοποίηση των κοινωτικών δρόμων. (Υπόλοιπο στο κεντρικό δρόμο του χωριού, υπόλοιπο στους Γιωγούς και στους Νασαίους). γ) Να γίνει πίστα χορού στο σχολείο, μόνιμη εξέδρα για οργανοπαίχτες, μόνιμα καθίσματα σιδηρένια ή από μπλετόν γύρω γύρω, άκομη και τραπέζια. Ίσως και μία μεγάλη μόνιμη ψητοαρία και μία μόνιμη εγκατάσταση φωτισμού της αόλης.

Τελειώνω με την έλπιδα ότι ο διάλογος θα συνεχισθεί με τα ύπερ και τα κατώ από Ψηνιώτες που ενδιαφέρονται για

το χωριό όπως ενδιαφέρονται κι' εγώ. Και να έχουμε και δηλώσεις από την Κοινότητα, την 'Αδελφότητα και το Σύλλογο, ώστε να καταλήξουμε σε κάποιο καλό αποτέλεσμα.

Θά πρέπει δε πολύ σύντομα να σταματήσουν τα λόγια για να γίνουν έργα.

Σάς χαίρετώ

Ε. ΝΑΣ. ΨΗΝΙΩΤΗΣ

★

ΝΕΡΟ - ΣΚΕΨΕΙΣ - ΕΥΧΕΣ

'Αθήνα, 12.12.81

'Αγαπητέ Θύμιο,

Διάβασα στην εφημερίδα μας και στο «ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΛΟΓΟΥ» το άρθρο του Προέδρου της 'Αδελφότητάς μας κ. Νίκου Παπανικολάου: ΡΙΖΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ.

Συμφωνώ απόλυτα με τα γραφόμενά του, αλλά ήθελα, όμως, και γώ να γράψω δύο λόγια προς τους αδελφούς Ψηνιώτες και ίσως προσφέρω με την ταπεινή μου πείρα κάτι καλό για το χωριό μας.

1. Δεν είναι δυνατόν μόνο το Διοικητικό Συμβούλιο να φέρνει όλα τα βάρη γενικά με τη δραστηριότητά του, γι' αυτό προτείνω: στο κόμημο της πίτας να δημιουργηθούν δύο 'Επιτροπές, που, μαζί με το Δ.Σ., ν' αναλάβουν την οργάνωση του ετήσιου χορού για την καλή επιτυχία του.

2. Χρειάζεται, άκόμα, μία προσπάθεια για το νερό. Φυσικά υπάρχει η λύση της Φούσκαρης, που όλοι τη δεχόμαστε.

Δεν γνωρίζω αν οι γεωλόγοι κοίταξαν κάτω από τη «Γκορτσιά του Τζιούρη» στην περιοχή της «ΛΟΜΙΣΤΑΣ» και κάτω από την «ΑΣΦΑΚΑ» στη βρύση «ΜΠΟΥΤΣΙΝΑΡΑ» μήπως είναι δυνατόν, μαζί με τη δεξαμενή Φούσκαρης, να γίνουν και άλλες δύο δεξαμενές στα παραπάνω μέρη για ενίσχυση του νερού της βρύσης «ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ» και επάρκεια νερού στην Κοινότητά μας.

3. Πρέπει να καταλάβουμε όλοι μας ότι η Ψήνα μας πρέπει να ζήσει. Χρειάζεται, όμως, να παραμεριστούν οι μικροεγωισμοί για να γίνει κάτι καλό.

Όσο και αν μακριά της κατοικούμε, πάντα νοσταλγούμε το χωριό που γεννηθήκαμε. Το σχολείο μας που ό ένας άνέπνεε τα χνώτα του άλλου, την εκκλησία μας, τον τόπο, γενικά, που πλάσαμε τα πρώτα όνειρά μας.

Βέβαια για όλα αυτά θ' αναφερθώ και στη γεν. συνέλευση της 'Αδελφότητας, αλλά επειδή δεν έρχονται όλοι εκεί, αν είναι δυνατό να δημοσιευθεί η επιστολή μου αυτή στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας, που τόσοσδήποτε έχει.

Εύχομαι, τελειώνοντας, η γέννηση του Χριστού και ο καινούριος χρόνος 1982 να χαρίσουν κάθε εύτυχία σε όλους τους Ψηνιώτες και στις οικογένειές τους.

Πάντα, με τα φτερά της φαντασίας μας, όπου κι αν βρισκόμαστε, ή σκέψη μας θά πετάει πάνω από τα ήπειρωτικά βουνά και ιδιαίτερα της Ψήνας μας, γιατί οι Ψηνιώτες ενωμένοι δημιουργούν πολλά για το χωριό τους, για την 'Ηπειρο και, γενικά, για την Ελλάδα.

Με τις πιο εγκάρδιες εύχές ΒΑΣ. Γ. ΒΑΣΣΗΣ